HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ורב ענן. דלא ידע בהי מנייהו אמר ברייתא דלעיל לא הוה שמיע ליה דלפשוט מינה: **ואי מדשמואל.** וא"ת לפשוט מדשמואל דאמר אינה מכורה כל עיקר אלמא כיון דלא מכר הוא מעות חוזרין: **ממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין דילמא אינה מכורה.** לענין דפרישת לעיל ומעות מתנה: **רב אמר מעות.** של קידושין חוזרין דאדם יודע שאין קידושין תופסין באמתו וגמר ונתן לשם פקדון: **מאי חזיא.** במכירת העבד דקנסת לגוקח: **תורת.** חור הכותל שהעכבר נכנס לתוכו ויצול מפני רודפיו: **תורת מנא ליה.** הגגיבה: **היכא דאיכא איסורא.** והנה העבד ביד הגוקח: **אכפריה.** להשיבו בחזקה: ה"ג **מפקענא ליה מינך מדרבי אחי ברבי יאשיה: לא ישבו באדמתך.** בשבעה אומות כתיב: **אל אדוניו.** אל תוציאוהו מביתיכם להשיבו לעבודת כוכבים שלו: הכי גרסינן **וקשיא ליה לרבי יאשיה: במוכר עבדו לחוצה לארץ.** כאן הזהיר הכתוב לבית דין שאם מכרו לא יסגירנו לגוקח אלא יצא לחירות: הכי גרסינן **קשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה: מעמך מיבעי ליה.** אשר יתפרס מעמך מן ארץ ישראל להוציאו לחו"ל כמו אשר הגיל אלהים מאבינו (בראשית לא): **שברח מחו"ל לארץ.** דהיינו אשר יגלו אליך לארץ: **ע"מ לשחררו.** והזהיר הכתוב לבית דין שיכפוהו שלא להשתעבד בו: **הרי עלמך קנוי לך מעכשיו.** לכשאקדך וכי זבין ליה הו"ל משוחרר לגמרא. ומהכא אמרי' ביבמות (דף נג:) **דרבי כרבי מאיר סבירא ליה** דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם: **לבי יוסף'.** חו"ל היא ורב מסדא נמי בבבל הוה: **שלח להו כן תעשה לכל אחיכם אחיך: דמשמע להו קראי.** פשטיה דקרא הכי משמע להו טפי והן אינן שומעין לדברי חכמים להכי לא שלח להו ברבי: **דנחמני אח.** כלומר מכירין אנו בך שאסיף אתה ולא תשקר: **מתני' מפני תקנת שבויין.** בגמ' מפרש לה: **גמ' מפני דוחקא דליכורא הוא.** אין לנו לדחוק הצבור ולהציאו לידי עניות בשביל אלו: **או דילמא.** דלא ימסרו עובדי כוכבים נפשייהו וליגרבו וליימו טפי מפני שמוכרין אותן ביוקר. ופקא מינה אם יש לו אב עשיר או קרוב שרוצה לפדותו בדמים הרבה ולא יפילהו על הצבור: **בתליסר אלפי דינרי.** אלמא משום דוחקא דליכורא הוא: **דליכא אלא חד.** שבוי ת"ק חייש לתיקון העולם כולו שמא יקלקם על השבויים העתידים לבא ויתנום בשלשלאות ובחרישים ורבי שמעון לא חייש אלא אם כן יש שבויין אחרים עמו שמא יקלפו השבאין לייסרן ביסורין: **בחשן קידרא בידייהו.** מגיסות הקדרה בידיהן כשהיא רותחת והרוחה סבור שאין האור שולטת בהן שלדקיות הן: **אחד מאלף מצאתי.** שהוא לדיק: **אמר ליה.** רב עילים לההוא גברא: **מאי קאמר.** ההוא עורבא: **ליוגה מסיגא.** ביוגה נמשלה דכתיב יוגתי תמתי (שיר השירים ה). **נועלות יחד בבית הכסא: עדי גוברין.** אלו השבאין בעלינו הן: **ונהרדעי גוברין.** ישראלים אנשינו שבנהרדעא בעלינו היו. כלומר כשם שהם היו בעלינו כך אלו בעלינו אין אנו לריכין עוד להם: **עדי.** אלו כמו עדא אמרה זאת אומרת (פסחים דף נג:): **לרחקינהו מהכא.** שילחיקונו מכאן: **איהו וההוא גברא.** רב עילים ואותו האיש המבין בלשון העופות: **עבר מבריה.** מעבר המיס ולא יכלו להשיגו עוד:

מתני'

מידי דהוה אמקדש אחותו. ולפי האמת[א] יש לחלק דלא שייך התם[ב] למימר דאדם יודע כמו במקדש אמותו דהא רב קאמר דמכורה ויוצאה: **דלא** ליגרבו וליתו. [ג] והא דתניא בפ' נערה (כתובות נב.) נשבית והיו מבקשין ממנה עד עשרה בדמיה פעם ראשון פודה[ד] שאני אשתו דהויא כגופו יותר מבתו דהכא ועל עצמו לא תיקנו שלא יתן כל אשר לו בעד נפשו ור' יהושע בן חנניא דפרקיה לההוא מינוק[ה] בממון הרבה בהגיזקין (לקמן דף נח.) לפי שהיה מופלג בחכמה[ו] אי נמי בשעת חורבן הבית לא שייך דלא ליגרבו[ז]:

אמרי

מאי חזית דקנסינן ללוקח נקנסיה למוכר א"ל לאו עכברא גנב אלא חורא גנב א"ל אי לאו עכברא חורא מנא ליה [ב]מסתברא היכא דאיכא איסורא התם קנסינן: ההוא עבדא דערק מחוצה לארץ לארץ אזל מריה אבתריה אתא לקמיה דרבי אמי אמר ליה [ג]נכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקנא ליה מינך מדרבי אחי ברבי יאשיה דתניא [1]לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי וגו' יכול בעובד כוכבים שקיבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים הכתוב מדבר ת"ל [2]לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו מאי תקנתו [ד]עמך ישב בקרבך וגו' וקשיא ליה לר' יאשיה האי מעם אדוניו מעם [ה]אביו מיבעי ליה אלא אמר רבי יאשיה במוכר עבדו לחוצה לארץ הכתוב מדבר וקשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה האי אשר ינצל אליך אשר ינצל מעמך מיבעי ליה אלא אמר רבי אחי בר' יאשיה [ד]בעבד שברח מחו"ל לארץ הכתוב מדבר תניא איתך [ו]לא תסגיר עבד אל אדוניו רבי אומר בלוקח עבד ע"מ לשחררו הכתוב מדבר היכי דמי אמר רב נחמן בר יצחק דכתב ליה הכי לכשאקדך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו רב חסדא ערק ליה עבדא לבי כותאי שלח להו הדרוה ניהלי שלחו ליה לא תסגיר עבד אל אדוניו [ז](שלח להו [3]וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבידת אחיך שלחו ליה והכתיב לא תסגיר עבד אל אדוניו) שלח להו ההוא בעבד שברח מחו"ל לארץ וכדרבי אחי ברבי יאשיה [ח] ומאי שנא דשלח להו כדר' אחי בר' יאשיה משום דמשמע להו קראי אביי אירכס ליה חמרא בי כותאי שלח להו שדרוה לי שלחו ליה שלח סימנא שלח להו דחיווהא כריסיה שלחו ליה אי לאו [ט]דנחמני את לא הוה משדרנא ליה ניהלך אטו כולי חמרי לאו כריסייהו חיוורין נינהו: **מתני'** [ט]ה[אין פודין את השבויין יתר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם [ו]ואין מבריחין את השבויין מפני תיקון העולם רשב"ג אומר [ז]מפני תקנת השבויין: **גמ'** איבעיא להו האי מפני תיקון העולם משום דוחקא דצבורא הוא או דילמא משום [ד]דלא לגרבו וליתו טפי ת"ש דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב אמר אביי ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד דילמא שלא ברצון חכמים עבד: ואין מבריחין את השבויין [ח]מפני תיקון העולם רשב"ג אומר מפני תקנת שבויין: מאי בינייהו איכא בינייהו דליכא אלא חד: בנתיה דרב נחמן בחשן קדרא בידייהו קשיא ליה לרב עיליש כתיב [4]אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי האיכא בנתיה דרב נחמן גרמא להו מילתא ואשתביין ואישתבאי איהו נמי בהדייהו יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי [ט] אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה אדהכי אתא יונה וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר [י]כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא אמר איזיל אחזי בנתיה דרב נחמן אי קיימן בהימנותייהו אהדרינהו אמר נשי כל מילי דאית להו סדרן להדדי בבית הכסא שמעינהו דקאמרן עדי גוברין ונהרדעי גוברין לימא להו לשבוייהו דלירחקינהו מהכא דלא ליתו אינשין ולישמעי וליפרקינן קם ערק אתא איהו וההוא גברא לדידיה איתרחיש ליה ניסא עבר במברא והההוא גברא אשכחוה וקטלוה כי הדרן ואתן אמר הוו קא בחשן קידרא בכשפים: **מתני'** [יא]ואין לוקחין ספרים תפילין ומזוזות מן העובדי כוכבים יותר על כדי דמיהן

מפני

ורב ענן. דלא ידע בהי מנייהו אמר ברייתא דלעיל לא הוה שמיע ליה דלפשוט מינה: **ואי מדשמואל.** וא"ת לפשוט מדשמואל דאמר אינה מכורה כל עיקר אלמא כיון דלא מכר הוא מעות חוזרין: **ממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין דילמא אינה מכורה.** לענין דפרישת לעיל ומעות מתנה: **רב אמר מעות.** של קידושין חוזרין דאדם יודע שאין קידושין תופסין באמתו וגמר ונתן לשם פקדון: **מאי חזיא.** במכירת העבד דקנסת לגוקח: **תורת.** חור הכותל שהעכבר נכנס לתוכו ויצול מפני רודפיו: **תורת מנא ליה.** הגגיבה: **היכא דאיכא איסורא.** והנה העבד ביד הגוקח: **אכפריה.** להשיבו בחזקה: ה"ג **מפקענא ליה מינך מדרבי אחי ברבי יאשיה: לא ישבו באדמתך.** בשבעה אומות כתיב: **אל אדוניו.** אל תוציאוהו מביתיכם להשיבו לעבודת כוכבים שלו: הכי גרסינן **וקשיא ליה לרבי יאשיה: במוכר עבדו לחוצה לארץ.** כאן הזהיר הכתוב לבית דין שאם מכרו לא יסגירנו לגוקח אלא יצא לחירות: הכי גרסינן **קשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה: מעמך מיבעי ליה.** אשר יתפרס מעמך מן ארץ ישראל להוציאו לחו"ל כמו אשר הגיל אלהים מאבינו (בראשית לא): **שברח מחו"ל לארץ.** דהיינו אשר יגלו אליך לארץ: **ע"מ לשחררו.** והזהיר הכתוב לבית דין שיכפוהו שלא להשתעבד בו: **הרי עלמך קנוי לך מעכשיו.** לכשאקדך וכי זבין ליה הו"ל משוחרר לגמרא. ומהכא אמרי' ביבמות (דף נג:) **דרבי כרבי מאיר סבירא ליה** דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם: **לבי יוסף'.** חו"ל היא ורב מסדא נמי בבבל הוה: **שלח להו כן תעשה לכל אחיכם אחיך: דמשמע להו קראי.** פשטיה דקרא הכי משמע להו טפי והן אינן שומעין לדברי חכמים להכי לא שלח להו ברבי: **דנחמני אח.** כלומר מכירין אנו בך שאסיף אתה ולא תשקר: **מתני' מפני תקנת שבויין.** בגמ' מפרש לה: **גמ' מפני דוחקא דליכורא הוא.** אין לנו לדחוק הצבור ולהציאו לידי עניות בשביל אלו: **או דילמא.** דלא ימסרו עובדי כוכבים נפשייהו וליגרבו וליימו טפי מפני שמוכרין אותן ביוקר. ופקא מינה אם יש לו אב עשיר או קרוב שרוצה לפדותו בדמים הרבה ולא יפילהו על הצבור: **בתליסר אלפי דינרי.** אלמא משום דוחקא דליכורא הוא: **דליכא אלא חד.** שבוי ת"ק חייש לתיקון העולם כולו שמא יקלקם על השבויים העתידים לבא ויתנום בשלשלאות ובחרישים ורבי שמעון לא חייש אלא אם כן יש שבויין אחרים עמו שמא יקלפו השבאין לייסרן ביסורין: **בחשן קידרא בידייהו.** מגיסות הקדרה בידיהן כשהיא רותחת והרוחה סבור שאין האור שולטת בהן שלדקיות הן: **אחד מאלף מצאתי.** שהוא לדיק: **אמר ליה.** רב עילים לההוא גברא: **מאי קאמר.** ההוא עורבא: **ליוגה מסיגא.** ביוגה נמשלה דכתיב יוגתי תמתי (שיר השירים ה). **נועלות יחד בבית הכסא: עדי גוברין.** אלו השבאין בעלינו הן: **ונהרדעי גוברין.** ישראלים אנשינו שבנהרדעא בעלינו היו. כלומר כשם שהם היו בעלינו כך אלו בעלינו אין אנו לריכין עוד להם: **עדי.** אלו כמו עדא אמרה זאת אומרת (פסחים דף נג:): **לרחקינהו מהכא.** שילחיקונו מכאן: **איהו וההוא גברא.** רב עילים ואותו האיש המבין בלשון העופות: **עבר מבריה.** מעבר המיס ולא יכלו להשיגו עוד:

מתני'

מידי דהוה אמקדש אחותו. ולפי האמת[א] יש לחלק דלא שייך התם[ב] למימר דאדם יודע כמו במקדש אמותו דהא רב קאמר דמכורה ויוצאה: **דלא** ליגרבו וליתו. [ג] והא דתניא בפ' נערה (כתובות נב.) נשבית והיו מבקשין ממנה עד עשרה בדמיה פעם ראשון פודה[ד] שאני אשתו דהויא כגופו יותר מבתו דהכא ועל עצמו לא תיקנו שלא יתן כל אשר לו בעד נפשו ור' יהושע בן חנניא דפרקיה לההוא מינוק[ה] בממון הרבה בהגיזקין (לקמן דף נח.) לפי שהיה מופלג בחכמה[ו] אי נמי בשעת חורבן הבית לא שייך דלא ליגרבו[ז]:

אמרי

מאי חזית דקנסינן ללוקח נקנסיה למוכר א"ל לאו עכברא גנב אלא חורא גנב א"ל אי לאו עכברא חורא מנא ליה [ב]מסתברא היכא דאיכא איסורא התם קנסינן: ההוא עבדא דערק מחוצה לארץ לארץ אזל מריה אבתריה אתא לקמיה דרבי אמי אמר ליה [ג]נכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקנא ליה מינך מדרבי אחי ברבי יאשיה דתניא [1]לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי וגו' יכול בעובד כוכבים שקיבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים הכתוב מדבר ת"ל [2]לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו מאי תקנתו [ד]עמך ישב בקרבך וגו' וקשיא ליה לר' יאשיה האי מעם אדוניו מעם [ה]אביו מיבעי ליה אלא אמר רבי יאשיה במוכר עבדו לחוצה לארץ הכתוב מדבר וקשיא ליה לרבי אחי ברבי יאשיה האי אשר ינצל אליך אשר ינצל מעמך מיבעי ליה אלא אמר רבי אחי בר' יאשיה [ד]בעבד שברח מחו"ל לארץ הכתוב מדבר תניא איתך [ו]לא תסגיר עבד אל אדוניו רבי אומר בלוקח עבד ע"מ לשחררו הכתוב מדבר היכי דמי אמר רב נחמן בר יצחק דכתב ליה הכי לכשאקדך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו רב חסדא ערק ליה עבדא לבי כותאי שלח להו הדרוה ניהלי שלחו ליה לא תסגיר עבד אל אדוניו [ז](שלח להו [3]וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבידת אחיך שלחו ליה והכתיב לא תסגיר עבד אל אדוניו) שלח להו ההוא בעבד שברח מחו"ל לארץ וכדרבי אחי ברבי יאשיה [ח] ומאי שנא דשלח להו כדר' אחי בר' יאשיה משום דמשמע להו קראי אביי אירכס ליה חמרא בי כותאי שלח להו שדרוה לי שלחו ליה שלח סימנא שלח להו דחיווהא כריסיה שלחו ליה אי לאו [ט]דנחמני את לא הוה משדרנא ליה ניהלך אטו כולי חמרי לאו כריסייהו חיוורין נינהו: **מתני'** [ט]ה[אין פודין את השבויין יתר על כדי דמיהן מפני תיקון העולם [ו]ואין מבריחין את השבויין מפני תיקון העולם רשב"ג אומר [ז]מפני תקנת השבויין: **גמ'** איבעיא להו האי מפני תיקון העולם משום דוחקא דצבורא הוא או דילמא משום [ד]דלא לגרבו וליתו טפי ת"ש דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב אמר אביי ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד דילמא שלא ברצון חכמים עבד: ואין מבריחין את השבויין [ח]מפני תיקון העולם רשב"ג אומר מפני תקנת שבויין: מאי בינייהו איכא בינייהו דליכא אלא חד: בנתיה דרב נחמן בחשן קדרא בידייהו קשיא ליה לרב עיליש כתיב [4]אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי האיכא בנתיה דרב נחמן גרמא להו מילתא ואשתביין ואישתבאי איהו נמי בהדייהו יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי [ט] אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה אדהכי אתא יונה וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר [י]כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא אמר איזיל אחזי בנתיה דרב נחמן אי קיימן בהימנותייהו אהדרינהו אמר נשי כל מילי דאית להו סדרן להדדי בבית הכסא שמעינהו דקאמרן עדי גוברין ונהרדעי גוברין לימא להו לשבוייהו דלירחקינהו מהכא דלא ליתו אינשין ולישמעי וליפרקינן קם ערק אתא איהו וההוא גברא לדידיה איתרחיש ליה ניסא עבר במברא והההוא גברא אשכחוה וקטלוה כי הדרן ואתן אמר הוו קא בחשן קידרא בכשפים: **מתני'** [יא]ואין לוקחין ספרים תפילין ומזוזות מן העובדי כוכבים יותר על כדי דמיהן

מפני

מסורת הש"ס

א) [שבת יט: וש"נ], ב) בבא מציעא טו: ערכין ג. קדושין מ:, ג) [ערכין ג. קדושין ו: ע"ש היטב], ד) [ע"ר תוס' כתובות קי: ד"ה ה"ג], ה) ס"א אלהיו [וכן איתא בילקוט], ו) יבמות לג: קדושין סג., ז) ס"א ל"ג, ח) [הטעם דנקלא אבי נחמני עי' ברש"י לעיל לד: ד"ה והלכתא], ט) [כתובות נב: ע"ש], י) [תוספתא פ"ג], יא) [ברכות נג: שבת מט. קל. סנהדרין לה.], יב) [ועי' תוס' לקמן נח. ד"ה כל ממון],

מוסף רש"י

ורב ענן. דהוה מספקא ליה בהי הלכי ובהי לא הלכי, ברייתא לא שמיע ליה. הך ברייתא דלריך גט שחרור לא הוה שמיעא ליה, **ואי מדשמואל.** ומהא דאמר שמואל אינה מכורה, לא הוה מלי למשמע מידי, דממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין דלמא מעות שנתן לוקח למוכר מתנה הן ביד מוכר, ואיכא בין הרב לשמואל הך דפרישת לעיל (ערכין ל.). **רב אמר** מעות חוזרין. הקדושין מחזיק לו (ב"מ טו.) דאדם יודע שאין קדושין תופסין באמתו וגמר ונתן לשם פקדון, ולשמואל גמר ונתן לשם מתנה (ערכין ל.). **מאי חזית דקנסינן ללוקח.** גבי מוכר עבדו בחוצה לארץ דאמרינן לא הדרי זבין ויולא עבד לחירות ומפסיד לוקח, נקנסיה למוכר. איהו מעות חוזרין ויוליאו מוכר לחירות (שם). **לאו עכברא גנב אלא חורא גנב.** עכבר הגונב ומגיח בחור, אם לא היה לו חור להגיח בו לא היה גונב, הלכך חורא קא גניב ליה, ה"ג אם לא היה מולא לוקח לא היה מוכרו (שם). **חורא מנא ליה.** דחור מאין לו הגגיבה (שם). **היכא דאיכא איסורא.** דהייט לוקח שהעבד אצלו (שם). **לא תסגיר עבד אל אדוניו.** מהכא לב"ל שלא יסגירוהו להשתעבד בו (קדושין סב.). **בלוקח עבד ע"מ לשחררו.** ומחיר שלא להשתעבד בו (יבמות צג.) דאי בשחררו ובא להשתעבד בו לא קרי ליה קנא עבד (קדושין סב.). **דנחמני את.** נראה בעיני דעל שם שרבה בר נחמני גדול אביי בביתו ולמדו תורה שהיה יתום, השיאו את שם אביו נחמני, רבה סתם הוא רבה בר נחמני (לעיל לד:). **אין פודין כו' מפני תיקון העולם.** שלא יתגלו להעלות על דמיהן (כתובות נב:).

מוסף תוספות

א. [ד]מעות חוזרין. תוס' הרא"ש. ב. גבי המוכר שדהו בשנת היובל. תוס' ב"מ טו: ד"ה ונתן. ג. מכאן ואילך רצה פודה רצה אינו פודה. אלמא משום דוחקא דצבורא הוא. רשב"ם. ד. בכרך גדול שברומי. רשב"ם. ה. ולא אמר בת"ח שאין פודין אותו אלא בדמיו, דת"ח שמת אין לו תמורתו (ב"ר צ"א, י"א), והלכך פודין אותו עד ר' בדמיו. רשב"ם. ובת"ח לא חיישינן לטעמא דמיגרי בהו ופודין אותם לעולם בכל ממון שיפסקו. רבנו קרשקש.

עין משפט נר מצוה

קלב א מיי' פ"ו מהל' זכייה ומתנה הל' כ טוש"ע אה"ע סימן נ סעיף ל נ:

קלג ב מיי' פ"ז מהל' עבדים הלכה ו:

קלד ג מיי' פ"י מהל' עבודת כוכבים הל' ו סמג לאוין מז מט:

קלה ד מיי' פ"מ מהל' עבדים הלכה [ו] יא סמג עשין פז טור שו"ע י"ד סימן רסז סעיף פה:

קלו ה מיי' פ"מ מהל' מתנות עניים הל' יב סמג עשין קסב טור ש"ע י"ל סימן רנב סעיף ד:

קלז ו מיי' שם טוש"ע שם סעיף ה:

קלח ז מיי' וסמג שם טוש"ע שם סעי"ד:

קלט ח טוש"ע שם סעיף ה:

קמ ט מיי' פ"ל מהל' תפילין הל' יג סמג עשין קסב טוש"ע י"ל סי' רפל סעיף ג וטוש"ע או"ח סי' לט סעיף ז:

תורה אור השלם

1. לא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן יַחֲטִיאוּ אֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ: שמות כג לג
2. לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו: עִמְּךָ יֵשֶׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תּוֹנֶנּוּ: דברים כג טז-יז
3. וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבֵדַת אָחִיךָ אֲשֶׁר תֹּאבַד מִמֶּנּוּ וּמְצָאתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם: דברים כב ג
4. אֶשֶׁר עוֹד בַּקְּשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מָצָאתִי וְאִשָּׁה בְכָל אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי: קהלת ז כח

גליון הש"ס

גמ' ורב ענן ברייתא לא שמיע ליה. עיין עירובין דף יט ע"ב: **שם** ומ"ש דשלח. קשה לי הא י"ל דס"ל כפי ההלכה דאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם וא"ל לפרש הקולא לכלדלם רבי: **שם אתא עורבא וקא קרי.** בערוך ערך מל ח' הביא מסוגיא זו דרב עילים ידע שיתא העופות וכבר הביאו בסדר הדורות דכאן מסמע בהיפוך: **תוד"ה דלא** ליגרבו וכו'. עיין במלחמות פ"ג דברכות בתוספתא דנשים בבהמ"ז דאוריתא:

פסקי רי"ד

א"ל אביי לרב יוסף מאי חזית דקנסית ליה ללוקח להפסיד דמיו ליקנסיה למוכר שיחזיר לו מעותיו א"ל מסתברא היכא דאיכא איסורא התם קנסי' א"ר אבהו שנה לי ר' יוחנן עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם יצא לחירות פי' דהכי אמרן בפ"ק (ח.) המוכר עבדו בסוריא כמוכר בחו"ל וסוריא נקרא ארם צובה דמשק ודמשק בכלל והתני ר' חייא אבד את זכותו מפני שהיה לו שלא לצאת לא קשיא כאן שדעת רבו לחזור פי' לא אבד את זכותו וכאן שאין דעת רבו לחזור איבד זכותו: ההוא עבדא דערק מחו"ל לארץ אתא מריה ואשכחיה אתא לקמיה דר' אמי א"ל ליכתוב לך שטרא אדמיה וכתוב ליה גיטא דחירותא ואי לא מפקנא ליה מינך מדר' אחי בר' יאשיה דאמר לא תסגיר עבד אל אדוניו בעבד שברח מחו"ל הכתוב מדבר ואי קשה ליפקעיה לגמרי כו' אחי ואמאי כתיב ליה שטר אדמיה משום דמצי אמר ליה רביה אנא דיירנא הכא בא"י ומישתעבדת לי אי נמי מצי אמר ליה מזבינגא לך לאחרינא דקיימי הכא מ"ה עבד ניתא ליה בהכי לכתוב ליה שטרא אדמיה וליפוק לחירותא לגמרי: אין פודים את השבויים וכו' מפני תיקון העולם. פי' כדי שלא יתנו לבם לתופשם וגם מפני טורח הצבור ואין מבריחין את השבויים מפני תיקון העולם פי' שלא ישימו האחרים בכבלי ברזל אם יתפשום היום [או] למחר רבי שמעון בן גמליאל אומר מפני תיקון השבויים מאי בינייהו איכא בינייהו דליכא אלא חד לרבי שמעון בן גמליאל דאמר מפני תיקון השבויים טעמא דאיכא שבויים אחריני דאיכא למיחש שמא ישימו אותם בכבלי ברזל אבל היכא דליכא אלא חד מותר להבריחו ות"ק חייש לשבויים דעלמא לפיכך אין מבריחין וכו': אין לוקחין ספרים וכו'